

LỜI GỬI MÙA XUÂN

VỖ ĐẠI TÔN

Trong lúc chờ Mùa Xuân Dân Tộc
Vĩnh cửu đến cùng Núi Sông.
Xin cho một sợi nắng hồng
Sưởi ấm con tôi ngồi bên bãi rác.
Bụng đói tay run, mắt nhìn ngơ ngác
Tìm chút gì ăn trong đồng hôi nồng.
Lũ chuột vây quanh, giò bọ chạy rông
Đời con tôi còn thua giò chuột.
Một miếng ăn thừa, “đại gia” không thềm nuốt
Nuôi thân con thêm giọt máu trong người.
Nhưng nào đâu ? hàng triệu kiếp con tôi
Sống không có mùa Xuân trong đời bóng tối !

*

Xin cho một sợi nắng hồng
Rọi vào chốn hang cùng ngõ hẻm
Đàn em tôi, kiếp còn thua kém
Món hàng rong rao bán xứ người.
Bọn giàu sang hay tàn tật vui chơi
Ngồi chọn lọc, mua em làm nô lệ.
Từ thuở đàn con theo Cha ra bề
Chưa bao giờ tủ nhục như nay.
Vì miếng cơm em khóc từng ngày
Làm dâu Đại Hàn, Mã Lai, Trung Quốc.
Như cỏ dại, đời em bật gốc
Lê thân tàn, khô máu nghìn đêm.

*

Xin cho một sợi nắng hồng
Trên thân mẹ già khô cần gánh vác
Mồ hôi chảy dài tóc đau sợi bạc,
Một đời lam lũ còng lưng.
Trong bóng đêm, nhìn yếm tiệt tưng bừng
Của bao kẻ trị dân bằng sắt thép.
Trên thân cha, mắt mờ qua cửa hẹp
Nhìn khung trời toàn máu đỏ cờ sao.
Tuổi hoàng hôn, giòng lệ sót nghẹn ngào
Thầm mơ ước được một ngày no ấm.
Biết làm sao ? – chung quanh toàn bảng Cấm,
Cấm ước mơ, luôn cả Cấm làm Người !

*

Xin cho một sợi nắng hồng
Rọi vào xà lim tăm tối.
Anh-chị-em tôi, những người vô tội
Bị giam cầm vì Yêu Nước, Tự Do.
Vì không muốn tim bị đúc chung lò
Con-người-máy cúi đầu theo lệnh đảng.
Những người đấu tranh không ra ngoài giới hạn
Của Lòng Dân đòi Lẽ Sống, Công Bình.
Chỉ mong nhìn được chút nắng bình minh
Trên quê hương đã chìm sâu đáy vực.
Đảng dùng dối gian, hung tàn bạo lực
Bao năm rồi phá nát cả non sông.

*

Xin cho một sợi nắng hồng
Thêm sức sống vào mỗi tim dân Việt
Máu hòa chung, cùng đấu tranh quyết liệt
Đòi lại Quyền Dân, đứng dậy làm Người.
Tiếng khóc không còn giữa nắng hồng tươi
Toàn Dân Tộc viết ngàn trang Sử mới.
Xuân vĩnh cửu từ bao năm mong đợi
Sẽ bùng hoa trên khắp nẻo đường quê.
Tiếng hét Diên Hồng từ lịch sử chung thê
Vang dội lại, quyết tâm gìn giữ Nước.
Đàn em thơ cùng mẹ già chung bước
Bản đồng ca Nhân Bản dậy trời Nam.

*

Lời tôi gửi mùa Xuân
Trên hành trình từ bao năm gian khổ
Cùng Toàn Dân máu chung đã đổ
Trong xà lim bóng tối tù lao.
Không phải ngồi và lên tiếng thét gào
Làm gọng kính mạ vàng trong phòng lạnh,
Vỏ chai bia dưới gầm bàn hô đánh
Rồi chờ mong và chỉ có ước mơ.
Tôi gọi Xuân, xin tiếp nắng xây bờ
Chung chiến tuyến vì Hồn Thiêng Tổ Quốc.
Cho chúng tôi song hành cùng Dân Tộc
Thêm lửa tim, thêm một sợi nắng hồng.
Trời đất mệnh mông
Không gian chẳng hề cách biệt.
Gọi Xuân về, thêm hoa vàng lá biếc
Cùng chúng tôi đi trọn hành trình.
Một ngày mai Tổ Quốc quang vinh
Trời đất Việt sẽ bừng Xuân vĩnh cửu !.

VÕ ĐẠI TÔN.
Hải ngoại, Xuân Quý Ty - 2013.